

BISERICĂ LOCALĂ

Onor. Biblioteca Palatului Cultural

Arad

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIELOR

Redacția și Administrația
ARAD, STR. EMINESCU 18Redactor:
Prot. Dr. P. Deheleanu

APARE DUMINECA

TOMA CERE DOVEZI

Apostolul Toma voia să facă din credința în învierea Domnului o chestiune empirică. N'a fost primul și nici ultimul dintre cei care au dorit să aplice unor adevăruri ale religiei, criteriul riguros științific, bazate pe experiența simțurilor. El dorise și altădată, ca și un alt Apostol Filip, anumite verificări (In. 14, 5-10). Poporul iudeu încă cerea mereu verificări prin „semne”; păgânii deprinși cu raționamentele căutau verificări prin logica lor rece; prigonitorul Saul căuta și el să-și verifice măcar prejudecățile sale proprii, pentru ca apoi să-și poată justifica furia împotriva acelei credințe, care deși abia începuse, amenința legea strămoșilor lui.

Indoelile acestora, de bună sau de rea credință, au încetat. Dar s'au născut altele, în alții și multe din ele mai există și azi. Sunt oameni, care se rostesc cu toată hotărîrea: „Nu cred până nu văd! Există Dumnezeu? Vreau să-l văd! A înviat Hristos? N'am văzut — și nici n'am văzut măcar un alt om înviat. Vreau dovezi!”... Ca și când am fi în domeniul științelor experimentale. Și totuși...

Dovezi despre învierea Domnului? Da! Moartea martirică a lui Toma, Filip și Saul devenit Pavel, care se îndoiseră. Nu e cu puțință să existe dovezi mai mari și mai concludente decât acelea, pe care le-au dat tocmai cei care ceruseră verificări. E cu neputință, ca tocmai ei să fi murit pentru iluzii și nu pentru adevăruri verificate. Un alt Apostol, Petru, se lepădase cu jurământ de Domnul, în curtea arhiereului. Dar după înviere — și încă la vreo 34 de ani mai apoi — se duce senin la moartea de martir pentru acela de care se lepădase. Mai e nevoie de dovezi? Dar credința aceasta a avut puterea să străbată veacurile și în curs de 19 veacuri a avut nenumărate prilejuri să se verifice singură, dacă e dela Dumnezeu sau dela oameni, dacă e un adevăr dumnezeesc sau o iluzie. Credința în învierea Domnului e temelie religiei creștine,

e miezul și axa de susținere a creștinismului, e izvorul mântuirii și piatra de incercare a creștinilor indoelnici. Cu ea, creștinismul stă sau cade.

Nu crezi în învierea Domnului, pentru că n'ai văzut-o? Dar și-o mărturisește istoria, ale cărei simțuri — mult mai tari ca ale tale — au verificat-o cu mii de probe. E ca și când ai spune: Nu cred în Dumnezeu, pentru că nu l-am văzut. Cu toate acestea, crezi în boala cancerului, deși nu i-ai descoperit microbul; crezi în undele hertziene, deși nu le-ai putut verifica prin simțuri sau prin instrumente; crezi în existența eterului, deși nu-ți l-ai putut dovedi vreodată; crezi în alte și alte ipoteze ale științei, ca în niște dogme, deși sunt simple presupuneri. Le crezi, pentru că fără ele nu-ți poți explica anumite fenomene fizice, fiziologice, sau chimice. Dar în Dumnezeu, fără de care nu-ți poți explica existența în genere, ordinea și frumusețea lumii, ontologia, causalitatea, ordinea morală, etc. nu crezi? Un mare cugetător spunea cu drept cuvânt, că e ușor a spune că nu există nimic: nici Dumnezeu, nici lumea, nici omul; dar a spune că există lumea, iar Dumnezeu nu, e deadreptul o anti-nomie, germinată din cea mai nechibzuită prejudecată. Și într'adevăr, așa este. Căci cine crede în existența lumii, trebuie să creadă și în Dumnezeu. Toată natura înconjurătoare se vedește ca „făptură”, în care Dumnezeu Și-a imprimat degetul Său. Uitați-vă la un fir de iarbă; în el se cuprinde mai multă înțelepciune, decât în toate mințile din lume, care nu sunt în stare să dea putere de creștere nici măcar unui fir de praf.

Indoiala lui Toma s'a risipit sub presiunea dovezilor pe care le ceruse. Dovezi similare există până azi, dar sunt și indoeli care nu vreau să cedeze, ci stau închise în carapacea lor de prejudecăți, chiar dacă în alte domenii admit și ipoteze asupra cărora nu cer dovezi.

Din Pastorală I. P. S. Mitropolit Vasile al Banatului

...Este chiar și o lege a firii ca atât credința în Dumnezeu cât și supunerea față de voia Lui să îndrepte gândirea și făptuirea fiecărui om în parte. Asemenea este o mărturie a istoriei că cinstirea ce se aduce Legii creștinești și sfintei Biserici, ca una ce păstrează în lume credința creștină, este una din temelii vieții de obște de totdeauna și de pretutindeni. Nimeni nu poate nesocoti această lege a firii și această mărturie a istoriei lumii, fără a primejdui bunăstarea sufletească a oamenilor în parte și chiar a societății în care oamenii sunt adunați. Societatea omenească în care suntem grupați, în urma firii noastre, este lucrarea lui Dumnezeu, Ziditorul a toată făptura. Deci, precum fiecare ființă vie, în puterea firii ei se simte îndemnată să aducă cinstire lui Dumnezeu, ca Unul dela Care și-a primit viața și toate lucrurile legate de ea, tot așa trebuie să fie și cu popoarele și cu statele. Și acestea au luat ființă în puterea firii omenești, dată omului de Dumnezeu. Deci și ele sunt datoare să cinstească pe Dumnezeu, autorul lor. De aceea cel ce încearcă să deslege, să abată, sau să oprească pe om, sau societatea omenească dela împlinirea îndatoririlor sale religioase, acela făptuește nu numai nedrept, dar și cu nesocotință și greșit. Astfel de oameni se mai arată și ca unii cari una vorbesc și alta fac. Căci chiar unii ca aceștia, deși se poartă ca și cum n'ar mai crede în învățăturile descoperite de Dumnezeu ale Bisericii și Legii noastre creștine, atunci când vorbesc despre morală, dreptate, omenie, simțământul datoriei, conștiința de drept și așa mai departe, fără să vrea și să-și dea seamă, se dovedesc că cer altora să trăiască, și chiar ei trăiesc, după învățături moștenite din Biserica creștină, prin părinții și strămoșii lor. Ei se fac că au uitat — și ar vrea să facă și pe alții să uite — care este isvorul ceresc, din care se trag aceste bunuri comune ale omenirii de pretutindeni, cari stau totuși la baza civilizației de azi și al oricărui progres. luat în adevăratul înțeles al cuvântului. Sfântul Vasile cel Mare, vorbind de cei necredincioși din vremea lui, zice: „Oamenii necredincioși sunt ca b fnițele: la întunec văd bine, dar la lumina zilei vederea lor dă greș. Necredincioșii în întunecul nebuniei lor se cred tare deștepți, dar ei nu sunt în stare să privească lumina cerească a adevărului creștin.“¹⁾

Iată de ce, iubiți fii sufletești, noi n'avem nici o pricină nici să ne îndoim măcar de temeiurile, puterea mântuitoare de suflet și deci, de valoarea mai presus de orice, atât pentru viața noastră pământească, dar mai vărtos pentru dobândirea moștenirii ce avem agonisită în ceruri, a credinței noastre, a

Legii noastre creștinești și a sfintei noastre Biserici dreptmăritoare, în care ni se păstrează această sfântă și sfințitoare părghie a gândirii și vieții noastre. Ci mai cu osebite să ne străduim, ca, luminați cu prăznuirea după vrednicie și cu folos duhovnicesc a Invierii Domnului, să adâncim și să întărim tot mai mult viața noastră de creștini și alipirea noastră față de sfânta noastră Biserică, trecând cu creștinească bărbăție peste orice ispitire amăgitoare a acestui veac trecător. Și având privirea ochilor noștri sufletești mereu ațintită spre împlinirea nădejdilor noastre de înviere și moștenire cerească ce ne așteaptă, întru slava lui Hristos Domnul nostru. După povața sfântului Apostol: „Deci dar, de v'ați sculat împreună cu Hristos, ce e de sus căutați, unde este Hristos șezând de adreapta lui Dumnezeu“²⁾.

Făptuind așa, ne întărim și în lupta ce avem de dus cu stăpânul veacului acestuia, Ispititorul și cu îndemnurile lui la păcat, cărora datori suntem a ne împotrivi din toate puterile sufletului nostru. Căci, dacă „a păcatul este lucru omenesc, a stărul în păcat nu mai e omenesc, ci diavolesc“³⁾.

În învălmășala ispitirilor de tot felul, să nu uităm că arma de neînving a tot creștinul, împotriva oricărei încercări, este rugăciunea fierbinte către Dumnezeu cea din toată inima. După sfântul Grigorie de Nissa: „Se desparte de Dumnezeu acela ce nu păstrează legătura cu Dumnezeu prin rugăciune“⁴⁾. În schimb: „rugăciunea este tsvorul a tot binele, mijloc pentru dobândirea mântuirii și a vieții vecinice“⁵⁾.

În bucuria noastră de Paști să învăluim cu dragoste creștinească, fără deosebire, pe toți cei lipsiți, șari adastă ajutorul nostru. Căci: „aceasta este podoaba cea mai strălucită a iubirii creștine față de aproapele, că ea îmbrățișează pe toți oamenii fără deosebire“⁶⁾ Și dacă milostenia și facerea de bine față de cei în suferință și lipsuri este o datorie creștinească a tuturor, ea obligă în primul rând pe cei cu bună-stare și deci, mai cu putere de a ajuta. Pentru cel bogat pragul dela coliba săracului poate deveni poarta de intrare în împărăția cerurilor.

Prăznuind astfel, sfintele sărbători ale Invierii Domnului prin adâncirea însemnătății lor pentru viața și mântuirea noastră, luând din înțelegerea tainei Invierii îndemnul, ca prin rugăciune, facere de bine și luptă, cu credință și bărbăție, împotriva ispitei și a păcatului, să îndreptăm viața noastră de creștini tot mai mult spre culmile de desăvârșire, de unde să putem privi cu nedesmințită nădejde dobândirea moștenirii ce ne este agonisită în ceruri, putem avea mângăierea de a fi făcut Paștile cu adevărat la picioarele Domnului Celui întru slavă, spre binecuvântarea și mântuirea noastră. Amin.

¹⁾ Col. III, 1.

²⁾ Stul Ioan Gură de Aur: Cătră Teodor cel căzut.

³⁾ Stul Grigorie de Nissa: Despre rugăciunea domnească.

⁴⁾ Stul Ioan Gură de Aur: Despre rugăciune.

⁵⁾ Stul Ioan Gură de Aur, Com. la I. Tes. III, 3.

¹⁾ Exameron VIII, 7.

Sfințirea bisericii din Buteni

În Dumineca Floriilor, 25 Aprilie crt., Prea Sf. Sa Părintele Episcop Andrei a binevoit să descindă în frunțașă comună Buteni, pentru a sfinți biserica de acolo, renovată și pictată. De la reședința episcopoească, P. Sf. Sa a plecat Sâmbătă, 24 Aprilie, însoțit de părinții consilieri Ic. stavr. Traian Cibian și Caius Turicu și de diaconul D. Dărău.

Ajuns în marginea comunei Buteni, P. Sf. Sa este întâmpinat de un impozant banderiu de călăreți, cari îl conduc încadrat între două coloane, până la casa culturală, unde aștepta masa credincioșilor, nerăbdători să-și vadă arhipăstorul în mijlocul lor, în frunte cu preoții îmbrăcați în odăjdii și autoritățile comunale. Părintele Prot. Ștefan Lungu, în numele credincioșilor din tract, adresează P. Sf. Sale un cald și impresionant cuvânt de bineventare. De aci și până la sf. biserică, P. Sf. Sa este condus într-o grandioasă procesiune, sub baldachin, la care au luat parte o mare mulțime de credincioși, în frunte cu corurile și fanfara, sub conducerea harnicului dirijor N. Ruja.

În fața sf. biserici, P. S. Sa este întâmpinat de preoții: P. Bejan și D. Gornic. Pr. Bejan aduce P. Sf. Sale omagiul credincioșilor din parohie, pentru bunăvoința ce a avut-o de a descinde în mijlocul lor și a le sfinți noul Sion, împodobit și preafrumușet. După intrarea în sf. biserică, P. Sf. Sa oficiază un scurt serviciu divin, la finea căruia citește rugăciunea arhierescă de deslegare asupra întregului popor binecredincios. La ieșirea din sf. biserică, S. Sf. Sa se întreține cu poporul, dându-le sfaturi duhovnicești și împărtășindu-le arhierescă binecuvântare.

Seara la orele 20, un sobor de preoți, servesc slujba privegherii, la care au luat parte o mare mulțime de credincioși. După aceasta, toți se răspândesc pe la căminele lor, deplin mulțumiți de ziua petrecută în atmosfera caldă și duhovnicească, creiată de prezența P. Sf. Sale în mijlocul lor.

Duminecă, ziua Floriilor, dis de dimineată, populația comunei arborează drapelul național, pentru a-i imprima sărbătorii caracterul importanței ce i se cuvine.

La orele 8, un sobor de preoți fac sfințirea apei în fața sf. biserici, înconjurați de mulțimea credincioșilor. Apoi se formează o mare procesiune, pentru a-l aduce pe P. Sf. Sa de la locuința protopopească, unde a fost găzduit. P. Sf. Sa, îmbrăcat în sf. odăjdii, este condus cu procesiunea, - în imne religioase, cântate de corul

mixt din Joia-Mare și fanfara din Buteni, - până la sf. biserică. Ajunși aci, imediat începe actul târnosirii, prin înconjurarea sf. locaș, citirea celor 3 evanghelii, ungerea cu sf. Mir și stropirea cu apă sfințită.

Terminându-se sfințirea interioară a sf. biserici și după rugăciunea de încheiere, P. Sf. Sa începe Sf. Liturghie, înconjurat de următorul sobor de preoți: Ic. stavr. Traian Cibian-Arad, Ic. stavr. Caius Turicu-Arad. Prot. Ștefan Lungu-Buteni, Pr. pens. Iuliu Bodea-Buteni, Pr. Zenovie Brădean-Curtici. Pr. Coriolan Tirla Bârsa, Pr. Petru Bejan-Buteni, Pr. Dimitrie Gornic-Buteni și diaconul Dim. Dărău. Cu acest prilej, spațioasa biserică, s'a dovedit neîncăpătoare, față de mulțimea credincioșilor din Buteni și satele din jur, veniți să asiste la marea sărbătoare a butincenilor.

La Priceasnă, P. Sf. Sa rostește o frumoasă predică, despre întrarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos în Ierusalim. Între altele P. Sf. Sa accentuat nestatornicia firii noastre omenești. La întrarea lui Iisus în Ierusalim, mulțimea îl aclama ca pe un împărat, așternând la picioarele Lui vestimentele lor, stâlperi de finic și ramuri de copaci, aclamându-l cu entuziasm: „Osana, fiul lui David, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului”, ca peste câteva zile aceeași mulțime să strige cu ură: „Răstignește-L răstignește-L”. Ramurile de sălcuțe așternute în fața Mântuitorului, peste câteva zile vor fi spini în cununa plină de sânge a lui Iisus Hristos. Când a intrat prima dată în Ierusalim Iisus Hristos a plâns de mila cetății, cunoscând soarta ei viitoare. Tot pentru nelegiuirea ierusalimitenilor, Iisus a rostit cuvintele: „Ierusalime, Ierusalime, cel ce omori proorocii și ucizi cu pietre pe cei ce vin la tine, de câte ori am vrut să adun pe fiii tăi, cum adună găina puii săi sub aripi, însă tu nu ai vrut. Iată, vi se lasă casa voastră pustie” (Lc. 13. v. 34-35).

Întâmplările acestea trebuiesc înțelese cu sufletul îndreptat spre cer, cu inimă smerită și privite cu ochi cerești. Intrarea de azi a lui Iisus Hristos în Ierusalimul pământesc, ne vorbește despre întrarea sufletelor noastre în Ierusalimul ceresc. Două căi se deschid astăzi în fața ochilor noștri sufletești: una e calea mării și alta calea smereniei și a patimilor. Ceeace se vede este vremelnice, trecător, ca orice mărime lumească, pe care căutau să-l odea ierusalimitenii lui Iisus Hristos: iar ceea ce nu se vede este veșnic. Calea pe care mergem noi astăzi este calea pământului: calea pe care merge Iisus Hristos, este calea cerului. În praznicul de astăzi, Iisus Hristos calcă în picioare mărirea

umească. Trei seminte ale vieții veșnice ne răl sar din sărbătoarea de astăzi: 1. Dacă nu vom călca în picioare mărirea lumească, mândria deșartă, nu vom putea afla calea mântuirii cerești. 2. Dacă nu vom avea iubire față de Dumnezeu, nu vom putea moșteni Impărăția Lui. 3. Să avem înțelegere pentru viața cerească, să fim oameni duhovnicești, să avem gust pentru lucrurile cerului. Isus Hristos trece azi prin fața porții tale duhovnicești și te chiamă cu El la viața veșnică. Iar tu stai la îndoială, pentru că nu te poți lepăda de tine însuși. Tu ai inima mândră, îngropată în acest pământ. Alegeți-vă calea, fiindcă suntem la răspântie. Este ultima chemare a lui Iisus Hristos, înainte de groaznicile Sale patimi, înainte de moartea și Învierea Sa. Să nu stați goi și reci în fața acestei chemări. Să ne facem părtași la patimile Domnului ca să putem lua parte și la învierea Sa.

După terminarea Sf. Liturghii, Părintele Protopop Ștefan Lungu, face o succintă dare de seamă despre pictarea sf. biserici, aducând mulțumiri credincioșilor pentru contribuția morală și materială la înfrumșetarea sfântului locaș al Domnului, precum și P. St. Sale pentru marea dragoste ce o poartă față de toți fiii duhovnicești, dovedită în toate ocaziile, precum și acum când personal s'a ostenit pentru a sfinți st. biserică din Buteni.

În cuvântul de răspuns, P. Sf. Sa laudă strădania și dragostea credincioșilor pentru Casa Domnului și-i îndeamnă ca să fie și de aci încolo pietri vii în biserica noastră ortodoxă.

Apoi P. Sf. Sa este condus cu aceeași impozantă procesiune până la casa protopopească, unde primește la recepție pe toți reprezentanții autorităților și cultelor din comună.

Masa comună s'a servit în sala culturală, la care au fost invitați o mare mulțime de intelectuali și credincioși. P. Sf. Sa a fost încadrat la masă de dl. deputat Ilie Ardelean și Ștefan Moț, președintele județean al Frontului Plugarilor, precum și de alți reprezentați ai autorităților.

Ținem să amintim, că răspunsurile liturgice au fost date alternativ și cu multă măiestrie de trei coruri: 1) corul mixt din Buteni sub conducerea dlui Dr. I. Cioflică; corul bărbătesc din Buteni condus de dl. N. Ruja și corul mixt din Joia-mare condus de Pr. Gheorghe Cavalu. Toate trei ne-au delectat cu frumoasele noastre cântări bisericesti, fiind bine pregătite și conduse de destoinici dirijori, pentru care fapt ținem să le aducem calde și binemeritate felicitări.

În drum spre casă, P. Sf. Sa poposește în comuna Cuiediu, unde tocmai începea o frumoasă serbare a școlărilor. A asistat la desfășurarea

cătorva puncte din program, executate cu multă pricepere, sub conducerea dlui director școlar Șerban și a d-șoarelor învățătoare Timbe, care au pus mult suflet și râvnă pentru instruirea micilor vlăstare ale satului, vrednicii slujitori de mâine ai țării.

P. Sf. Sa se întreține și aci cu poporul prezent la această serbare, îndemnându-i să dea ascultare preotului A. Antimir de acolo și să ia hotărârea de a repara sf. biserică. Toți cei de față promit că vor da ajutor preotului pentru repararea bisericii, ca nu peste mult să aibă și ei bucuria de a L vedea pe P. Sf. Sa în mijlocul lor, la sfințirea Casei Domnului, reparată și înfrumșetată.

Cor. d. d.

Numai prin Fiul la Tatăl

Dacă cercetezi mai profund activitatea științifică, filozofică și artistică a omenirii, observi că țelul ei este stabilirea a ceva ce n'a mai fost până acolea, fixarea unui adevăr pe care să nu-l mai întrecă veacurile care vin. Ţelul religiilor deasemenea este acesta: să spu-ă ultimul cuvânt despre Dumnezeu. Atât numai, că scrie într'un loc: „...nimeni nu cunoaște deplin pe tatăl, fără numai fiul și acela căruia vrea fiul să-l descopere” (Mt. 11.27).

Pe Dumnezeu nu-l poți cunoaște așadar decât prin Hristos. Pentru vorba aceasta se supărară cea mai mare parte dintre iudei, păgânii și mulți dintre oamenii de știință și litere ai veacurilor noastre. Pan-teismul, deismul, raționalismul, nu vreau să știe de așa ceva. „Dacă e vorba să admiți Dumnezeul, apoi să admiți una, nu două, trei”, zic aceștia.

Și totuși, pe Dumnezeu nu l-a văzut nimeni, pe Dumnezeu nu-l cunoaște nimeni afară de Hristos. Cine stă bine cu Hristos, poate prinde ceva din acest mister.

Pentru ce îl cunoaște Iisus atât de bine pe Dumnezeu Tatăl? Fiindcă a venit din sânul Lui și fiindcă a stat în deplină comunitate cu El. Era legat de Dumnezeu Tatăl prin toate legăturile sufletului, prin toate căile cugetului și prin toată țaria virtuții și a vieții Lui.

Nu există teologie fără hristologie. Cunoașterea lui Dumnezeu, fără Hristos, e amăgire. Căutătorul de Dumnezeu, pentru care Iisus e numai cel mai mare om din lume, acela nu va da de Dumnezeu niciodată. Numai privindu-L pe Hristos, viața Lui, purtarea Lui îngăduitoare, milostivă și iubitoare, îți dai seama cam ce ar fi acela Dumnezeu. Întreaga Lui personalitate era o vizibilă reprezentare a prezenței lui Dumnezeu. Atunci, ca și azi, Dumnezeu nu se descopere decât prin Dumnezeu-Fiul. Toți care se lasă conduși de învățătura Lui, care trăiesc spusele Lui și-l calcă urmele, sunt niște îngăduiți de a-l ve-

dea pe Dumnezeu, niște aleși care urcă de pe-o treaptă pe alta, către fața lui Dumnezeu.

Indrăsneș cuvânt acesta: „Cui nu-i arăt eu pe Tatăl, n'are să-l cunoască niciodată” Poate să zică așa vreun cărturar creștin? Vreun profesor de teologie? Nu. Cunoașterea lui Dumnezeu nu depinde de talent, de destoinicie sau de știință. Un lucru trebuie numai: să treci pe la școala lui Iisus. Căci Dumnezeu pe care nu ți-l arată Iisus, nu-l Dumnezeu, ci închipuire, idol, dumnezeu mort sau așa ceva. Trebuie o trăire în Hristos, smerenie și ceva din starea inimii de copil.

Pentru motivul acesta nu l-au ascultat pe Iisus, împărașii și arhierii: Irod, Pilat și Calaf. Din cauza aceasta L-au urmat numai săracii, cei arătați cu degetul și schilodiții vieții.

Nu la întâmplare, nici dintr'un capriciu al cerului, Hristos a fost ocolit de înțelepții și pricepuții lumii acestela. Venirea celor mici, a celor simpli la El se face printr'o logică internă și o necesitate morală.

Pr. Gh. Perva

Scrisori pentru frații Preoți

Primăvara sufletului

Primăvara cu lumină și culori, cu înmuguriri și îmbobociri, este crainicul vieții, vestindu-ne că viața pentru a fi adevărată, trebuie să fie vie.

Acest lucru ni-l vestește și Iisus Hristos, că viața trebuie să fie viață plină, să nu se ofilească, să nu se lase stăpânită de moarte.

Este un dar al Duhului Sfânt să simțim și noi, că credința, speranța și iubirea noastră se trezesc la viață adevărată, la o viață nouă în care sufletul se manifestă ca o realitate vie și simțitoare. Este un dar al primăverii sufletului să simți că ai un Dumnezeu viu, care viază în tine, mai viu decât tine, a cărui viață pulzează și înmugurește în tine.

Oh, ce mare minune și imensă bunătate este, pentru noi, Dumnezeu cel viu, Hristos cel înviat, credința vie, iubirea vie... da, fără îndoială aceasta este primăvara sufletului.

În această primăvară sufletească înmugurește și se desvoltă înlăuntrul nostru viața adevărată, mai frumoasă, viața dumnezeiască. Viață care se caracterizează prin stabilitate, când nu mai oscilează între bine și rău, ci se fixează în bine.

Această viață este stăpânită și îndrumată de o conștiință purificată și inobilată, care nu mai ezită între lumină și întunec, ci trăește în lumină, neavând nici o îndoială, că prin toate împotririile, ostenele, suferințele și pierderile, merge totuș spre ținta adevărată, pe drumul cel bun.

Asemenea suflete trăesc cu adevărat, pentru că trăește în ele Dumnezeu, luminându-le cu razele harului său și încălzindu-le cu căldura iubirii sale.

Acel care nu simte valul de lumină și căldură de sus, acela încă nu trăește cu adevărat. Ca să simți aceasta, trebuie să te întorci spre soare, spre izvorul luminii — Dumnezeu — să te așezi în bătaia razelor lui, să te scalzi în lumina lui, în căldura lui, în dragostea lui. Este cu neputință să rămâi insenzibil la atâta lumină, la atâta căldură și să nu simți iubirea, viața.

Dar această primăvară din suflete, trebuie să se manifeste mai ales în avântul de recunoștință și rugăciune pe aripile cărora să ne înălțăm spre Dumnezeu în laude și psalmodii, ca și ciocârliia spre soare.

Cu asemenea inimă vie și nouă, plină cu Dumnezeu, să ne apropiem și de semenii noștri, iubindu-i cu acelaș avânt, cu aceeaș căldură.

Așa sunt sufletele primenite de primăvara divină, plină cu viață, pline cu Dumnezeu.

Primăvara aceasta înmugurește în suflet din rădăcinile veșniciei și zadarnic o căutăm noi unii în florile de suprafață ale distracțiilor ușoare pe care le poate oferi lumea. Pentru a-i convinge pe unii ca aceștia de rătăcirea lor, nu ajunge însă numai să-i compătimim, sau să-i sfătuim și îndrumăm cu graiul, ci trebuie să-i lăsăm să vadă, să constate și să simtă la noi, această viață inspirată de sufletul primenit în boarea primăverii divine.

Preotul VIOREL

Material pentru predici

La Dumineca „Mironosțiilor”, a treia după Paști

Astăzi iarăși se pomenește moartea și învierea Domnului, ca și în Dumineca Tomii ce a trecut. Se pomenește iarăși, pentru ca să nu se uite binele și răscumpărarea cea mare și bogăția cea nemăsurată, ce a agonisit cu sângele și moartea Sa, nu numai unui neam, adică nu numai iudeilor, ci tuturor semențiilor din lume; și ptca să se pomenească și oamenii cei sfinți, bărbați și femei, ce au slujit la moartea și îngroparea Domnului Hristos, după cum spune Sf. Ev. de azi.

Deci, pentru aceste două lucruri prăsnuim noi azi:

Întâiu, pentru ca să se cinstească și să se pomenească acei oameni drepti și sfinți cari mai dinainte au auzit învățătură din rostul Domnului nostru și au crezut; și după aceea au slujit Domnului la muncile și moartea Sa, că, fiind părăsit de toți, la-u luat de pe cruce, l-au înfășurat cu pânză, l-au uns cu miresme și l-au îngropat. Aceștia sunt: Iosif din Arimateia și Nicodim. Amândoi erau ucenicii lui Hristos în ascuns. Unul din ei era din sfetnicii curții, altul era din boierii cei mari evreiești. Și pentru că s'au arătat credincioși lui Hristos, amândoi au fost isgoniți din cinstea lor. Iar după învierea lui Hristos au avut de suportat multe răutăți, fiindcă au mărturisit învierea Sa.

Pentru aceea astăzi Sf. Biserică le face pomenire împreună și cu mironosițele acelea care împreună cu Maria, Maica Domnului și cu aceștia doi bărbați: cu Iosif și cu Nicodim, au fost la moartea și la îngroparea Domnului Iisus Hristos, au adus mir la groapă și au văzut mai înainte decât alții învierea Sa.

Și aceasta s'a întâmplat astfel: În acea zi, în care Iosif și cu Nicodim au pogorât de pe cruce trupul lui Iisus, era Vineri. Iar a doua zi, Sâmbătă, aveau evreii sărbătoare mare și Sâmbăta ei niciun lucru nu apucau în mână și aveau lege ca mortul să se îngroape Vineri, să nu rămâie neîngropat pe Sâmbătă. Deci, pentru că a doua zi era Sâmbătă, și era de către seară când au îngropat trupul lui Hristos, de aceea s'au nevoit să nu înopteze, și nici mir cum se cădea n'au avut de ajuns, să ungă trupul lui Hristos, după cum era obiceiul iudeilor de a se îngropa. Pentru aceea, Duminecă foarte de dimineață, Mironosițele cu mir de cel scump s'au dus la groapă să ungă trupul lui Hristos cu mir și să plângă acolo, la groapă, ca niște femei jalnice ce erau.

Iar dacă cineva nu va putea pricepe cum de s'au dus Mironosițele așa de noapte și în ce chip ar fi putut desgroapa trupul lui Hristos, unul ca acesta să asculte: De multă scârbă și de multă jale ce aveau acele femei pentru Învățătorul lor, n'au mai putut aștepta până se va fi făcut ziua. Fiindcă Sâmbăta, după legea ce aveau să nu apuce niciun lucru, ele au șezut tăcând, iar când a fost Duminecă, au purces mai înainte de ziua, una, pentru osârdia ce aveau către Învățătorul, alta că se temeau și de iudei a merge ziua. Inima lor cea arsă de dumnezească dragoste și de jale le-a dus atâta vreme la groapă. Și dacă au ajuns la groapă multe arătări au văzut. Că într-o vreme au văzut doi îngeri șezând în groapă, unul la cap, altul la picioare, unde fusese trupul Domnului Hristos. Altă dată văzuseră alt inger șezând pe piatra gropii, căruia îi erau vestmintele albe ca zăpada, și fața lui ca un fulger strălucea, care le-a spus lor de învierea lui Hristos. Mai înainte de a sosi ele la groapă a fost un cutremur mare și păzitorii s'au speriat de au fugit. Și ingerul lui Dumnezeu s'a pogorât din cer, a răsturnat piatra de pe ușa mormântului și le-a zis: să nu se teamă, ci să se întoarcă înapoi și să spuie Apostolilor că a înviat Hristos. Ele dacă au văzut atâtea arătări, s'au spăimântat și s'au întors de au spus Ucenicilor toate lucrurile câte văzuseră. Și pentru că Apostolii nu credeau nimic din cele ce spuneau, pentru aceea Mironosițele s'au dus la groapă în mai multe rânduri, de au văzut și au socotit și mai de noapte și mai către ziua, și în răsăritul soarelui, până li s'a arătat și Domnul de a grăit cu dânsele și le-a spus de învierea Sa. Și astfel li s'a adevărit lor că Domnul Iisus a înviat din morți, după cum a spus mai dinainte.

Muierile cari au dus mir la groapa lui Hristos sunt multe, însă numai șapte sunt mai alese. întâia este Maria Magdalena, din care Mântuitorul scosese șapte draci. A doua este Salomia, fata lui Iosif logodnicul, muieria lui Zevedei, mama lui Ioan Teologul. A treia mironosiță este Ioana, soția lui Huzei, ispravnic în casa lui Irod. A patra este Maria, sora lui Lazar, care mai unse pe Hristos cu mir în casa sa. A cincea este sora ei Marta. A șasea este Maria, mama lui Cleopa, iar a șaptea este Sosana.

Acestea sunt cele șapte femei pioase. Se numesc „mironosițe” pentru că au adus mir la groapa lui Hristos. Precum i-au slujit Lui cât timp a fost viu, așa și după moarte se nevoiau să plinească slujba Învățătorului lor. Pentru aceea prăznuim astăzi pomenirea celor sfinte muieri, întâi, pentru ca să nu se uite slujba ce-au adus-o lui Hristos, pe altă parte, pentru ca să râvnim și noi spre slujba dumnezească, auzind de nevoița și osârdia acelor oameni cari și-au arătat-o la vremea cea grea a Domnului.

Întâiu, acest lucru prăznuim azi. Apoi mai prăznuim, ca să se pomenească muncile Domnului și nevinovată moartea Sa, dimpreună cu îngroparea și învierea Sa. Să nu se uite binele și mila ce a făcut eu noi nemulțumitorii și îndărătnicii, cu noi vinovații și păcătoșii, ci să ne aducem aminte că El nu pentru vreun lucru bun pe care l-am făcut noi, ci numai pentru mila Sa ne-a scos pe noi din osânda greșelii în care căzuse Adam și printr'ânsul tot neamul omenesc.

(Din Cazanie).

Informațiuni

Mulțumită arhierescă. P. Sf. Sa
părintele Episcop Andrei mulțumește tuturor acelor cari i-au trimis felicitări de Paști, și le răspunde cu creștinescul: Adevărat a înviat!

● **Sf. Paști** au fost sărbătorite la Arad în aceeași atmosferă de înălțare și bucurie duhovnicească obișnuită zilelor sf. Inviării. La biserica catedrală slujbă sf. Inviării a fost slujită la orele 4 dim. de către P. S. Sa Părintele Episcop Andrei, înconjurat de un mare sobor de preoți și diaconi, de față fiind un număr impresionant de credincioși. În prima zi, sf. Liturghie a fost slujită de P. S. Episcop Andrei înconjurat de un sobor de 12 preoți și 2 diaconi. În cadrul acestei Liturghii P. S. Sa a hirotesit întru ceteți pe studenții anului IV de Teologie. La pricreasă P. S. Sa a cetit pastorală de Paști.

A doua zi, sf. Liturghie a fost slujită tot de P. S. Părinte Episcop Andrei, înconjurat de acelaș sobor de preoți și diaconi, predica zilei rostind-o preotul D. Tudor.

În cadrul acestei sfinte Liturghii P. S. Episcop Andrei a hirotonit întru diacon pe stud. în teologie Ioan Trifan.

Răspunsurile liturgice în ambele zile au fost date de corul Armonia, condus de bagheta pricepută a D-lui prof. Ioan Lipovan.

● **Distincții.** Cu prilejul Sf. Sărbători ale Învierii Domnului, P. S. S. Părintele Episcop Dr. Andrei Magieru a împărtășit binecuvântarea de a purta brâu roșu următorilor: *Pr. Ioan Ageu* și *Pr. Gh. Lițu* profesori la Academia de Teologie, precum și *Pr. Ioan Faur* din Șimand și *Pr. Nicolae Vancea*, duhovnicul Penitenciarului Arad. Deasemenea ierom. *Artemie Bender* din Guravăii a fost ridicat la rangul de protosințel. Urâm noilor distincți o tot mai pronunțată activitate în via Domnului.

● **Misiune religioasă** a avut loc în Șimand, la Dumineca Floriilor. Misiunea a început încă de Vineri, cu spovediri, cumincări și predici. Au participat *Pr. Gh. Păiușan* misionar protopopesc și *Pr. M. Sfetcu* adm. protopopesc, iar din Arad *Prot. Dr. P. Deheleanu*. Sf. Liturghie din Dumineca Floriilor a fost oficiată în sobor. A predicat *Pr. M. Sfetcu*. În continuare s'a oficiat un parastas pentru preoții martiri *Cornel Popescu* și *Cornel Leucția*, la care a cuvântat *Prot. Dr. P. Deheleanu*, în fața unei imense mulțimi de credincioși. După masă, în cadrul școlii de Duminecă s'a executat un bogat program de cântece și poezii religioase, susținut de corul mixt de sub conducerea *Pr. I. Faur* și de corul elevilor condus de *Pr. T. Mornăilă*. A conferențiat *Dr. P. Deheleanu*. Menționăm impresionantul număr de credincioși (peste 500) care s'au împărtășit cu Sf. Taine, din prilejul acestei misiuni.

● **Misiune religioasă la Șiclău.** În zilele de 16, 17 și 18 Aprilie a. c. s'a făcut o misiune religioasă în parohia Șiclău la care au luat parte *Păr. Marin Sfetcu* adm. protopopesc, *Pr. Ioan Faur*, din Șimand, misionar protopopesc și *Pr. Simeon Moleriu* din Grăniceri, precum și preoții localnici: *C. Monția*, *Gh. Păiușan*, *V. Bara* și *I. Codreanu*. S'au făcut servicii divine în fiecare zi și fiecare a fost cu predică. În cursul acestei misiuni s'au spovedit și cuminecat copiii dela școala primară și grădiniță în frunte cu dnele învățătoare, precum și numeroși credincioși. Duminecă sf. Liturghie a fost oficiată de un sobor de preoți, pontificând *Păr. adm. ppesc Marin Sfetcu*. Răspunsurile liturgice au fost date foarte frumos de corul mixt țărănesc din Șiclău, condus cu deosebită măiestrie de dir. școlar *I. Gligor*. La priceasnă a predicat *Păr. Marin Sfetcu* despre „Jertfa Mântuitorului” lăsând o puternică impresie asupra credincioșilor. Tot în cadrul sf. Liturghii, s'a sfințit un nou și frumos mormânt al Domnului, materialul fiind dăruit de cantorul *Rus Ștefan*, iar lucrarea executată în mod gratuit de doi dintre cei mai iscusiți maestri ai Șiclăului.

După masă la ora 3 în curtea școlii primare, în fața unui public numeros, s'a desfășurat un frumos și bine executat program religios, în cadrul Școlii de Duminecă, de către elevii școlii primare. de sub conducerea destoinicului dir. șc. *I. Gligor*. La sfârșitul programului, au luat cuvântul *Păr. adm. ppesc Marin Sfetcu*, aducând mulțumiri dlui dir. șc. *I. Gligor*, precum și întregului corp didactic pentru zelul depus în pregătirea programului, vorbind apoi despre „Taina Preoției”, iar *Păr. Gh. Păiușan*, cond. oficiului parohial într'o scurtă cuvântare arată care a fost rostul misiunii. Mulțumind apoi tuturor pentru participarea și anunțând totodată cu aceasta sfârșitul misiunii religioase.

Luni, 3 Aprilie (a doua zi de Paști) a avut loc o misiune religioasă în parohia Andrei-Șaguna, la care au participat dela Arad *păr. I. Ungureanu* și călugărul ierodiacon *Antonie Ruja*.

Răspunsurile la Sf. Liturghie au fost date de corul din loc instruit și condus cu multă pricepere de dir. școlar *d. Rusu*.

La priceasnă a predicat *păr. I. Ungureanu*, despre bucuria învierii.

După masă a avut loc serbarea școlară combinată cu serbarea religioasă, cu care ocazie s'au declamat poezii, s'au jucat două piese populare și au cuvântat *d. dir. școlar Rusu*, ierodiaconul *Antonie* și *pr. Ungureanu*, iar la sfârșit *păr. Pantof* preotul locului, a ținut cuvântarea de încheiere, mulțumind tuturor celor care au contribuit și au participat la sf. slujbe, cum și la serbarea de după masă.

■ **Deces.** Preotul *Sabin Micluția* din Alioș a încetat din viață în dimineața Învierii Domnului a. c. A servit Bisericii 44 de ani, dintre cari 20 în Prunișor pp. Buteni, iar 24 în Alioș, pp. Lipova. A fost petrecut în calea vecinicii de un sobor de 8 preoți și de întreg poporul parohiei sale. Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii Săi.

Nr. 1559—1948.

Comunicate

Aducem la cunoștința tuturor organelor în subordine să nu se adreseze direct Comandamentelor și formațiunilor armatei cu nici un fel de cerere. Cererile se vor înainta numai prin Consiliul eparhial. Arad, la 26 Aprilie 1948.

Consiliul Eparhial.

Se aduce la cunoștința tuturor C. P. preoți ca să se înscrie în Sindicatul Unic al Funcționarilor Publici la secția dela Pretura la care aparțin parohiile, în caz contrar nu vor mai putea primi salariu dela Stat. Se vor plăti taxele legale începând cu data de 15 August 1947. Să-și facă și carnetele de Sindicat.

Secția Sindicală a Clerului Arad.

Nr. 1617/1948.

Concurs

Se publică concurs *din oficiu*, cu termen de 30 de zile, pentru îndeplinirea, *prin alegere*, a parohiei ROȘIA DE CRIȘ, protopopiatul Buteni.

VENITE

1. Folosința sesiunii parohiale, 32 jug. cad. cu drepturile de pășune și pădure și două cânepiști.
2. Folosința casei și a grădinei parohiale.
3. Stolele legale.
4. Salarul dela stat.

Parohia este de *clasa a II-a*.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare, și adresate Consiliului parohial din Roșia de Criș, se vor înainta, în timpul concursului, Consiliului Eparhial din Arad.

Preoții admiși la concurs, cu învoirea prealabilă a protopopului tractului, se vor prezenta în sf. biserică pentru a servi, cuvânta, cânta și a face cunoștință credincioșilor.

Prectul ales va plăti din al său toate impozitele după beneficiul preoțesc.

Arad la 26 Aprilie 1948.

† ANDREI Traian Cibian
1-3 Episcop. consilier ref. eparhial.

Nr. 1502/1948

Se publică concurs *prin alegere*, cu termen de 30 zile, pentru îndeplinirea parohiei *Bodrogul-Nou*, protopopiatul Pecica.

VENITE:

1. Folosința sesiunii parohiale, 16 jug. pământ arător.
2. Folosința casei și a grădinei parohiale.
3. Stolele legale.
4. Salarul dela stat, pe care parohia nu-l garantează.

Parohia este de *clasa primă*. Dela recurenți se recere să aibă calificarea pentru parohii de clasă primă.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare, și adresate Consiliului parohial din Bodrogul Nou, se vor înainta, în timpul concursului Consiliului Eparhial ort. rom. din Arad.

Recurenții admiși la concurs se vor prezenta în parohia Bodrogul Nou pentru a servi, cuvânta, cânta și a face cunoștința credincioșilor, cu aprobarea Consiliului Eparhial ort. rom. din Arad.

Arad, la 19 Aprilie 1948.

† ANDREI Traian Cibian
2-3 Episcop. cons. ref. eparhial.

Nr. 1519/1948.

Pentru îndeplinirea parohiei *Gurba*, protopopiatul Iaeu, se publică concurs, *din oficiu*, prin numire, cu termen de 30 zile.

VENITE:

1. Folosința sesiunii parohiale, 24 jugh.
2. Stolele legale.
3. Salarul dela Stat, pe care parohia nu-l garantează.

Parohia este de *clasa primă*. Dela recurenți să recere să aibă calificarea pentru parohii de clasă primă.

Preotul numit va plăti din al său toate impozitele după beneficiul preoțesc.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare, și un scurt memoriu cu arătarea datelor personale și a activității, se vor înainta Consiliului Eparhial ort. rom. din Arad.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 20 Aprilie 1948.

† ANDREI Traian Cibian
2-3 Episcop. consilier referent eparhial

Nr. 1524/1948.

Se publică concurs *din oficiu*, cu termen de 30 zile, pentru îndeplinirea parohiei *Zarand II*, protopopiatul Ineu, devenită vacantă prin transferarea preotului Pavel Usca la altă parohie.

VENITE:

1. Folosința sesiunii parohiale, 24 jug. cad.
2. Stolele și birul legal.
3. Salarul dela stat.

Parohia este de *clasa primă*. Dela recurenți se recere să aibă calificarea pentru parohii de clasă primă.

Preotul numit va plăti din al său toate impozitele după beneficiul preoțesc și va avea obligațiunea de a îndeplini cu conștiințiozitate toate îndatoririle legate de funcțiunea de preot duhovnic.

Actele necesare, dimpreună cu cererea și un scurt memoriu cu datele personale și activitatea de până aci, se vor înainta, în timpul concursului, Consiliului Eparhial ort. rom. din Arad.

Arad, la 19 Aprilie 1948.

† ANDREI Traian Cibian,
2-3 Episcop. cons. ref. eparhial

P. C. Părinți sunt rugați a nu uita să-și achite cotizațiile la Fondul de Ajutor.